



### **Overweging nav Johannes 2: 13-22**

Lieve mensen, jong en oud, gemeente van Jezus Christus

Er zijn vele afbeeldingen gemaakt van de tempelreiniging door Jezus.

En deze die u nu ziet trof mij deze week.

Net als met mijn kerststallen is Jezus niet altijd blank,  
maar deze komt uit Afrika.

Ik was op zoek naar iets heel anders en kwam dit tegen op de website van  
Nijkleaster, de pioniersplek/klooster in Jorwerd van Hinne Wagenaar.

Of eigenlijk trof mij nog meer de tekst die erbij stond .

Himmelje!

Het is Fries voor de schoonmaak.

Deze afbeelding en die tekst verlost mij een beetje van het beeld dat ik altijd  
heb bij dit verhaal.

Want regelmatig komt het verhaal van de tempelreiniging in de vastentijd  
voorbij.

En dan moet ik altijd denken aan die pleinen in Lourdes, bij de Sint Pieter in  
Rome of in Assisi.

Al die straathandel op de pleinen bij de kerken.

Dan wil ik er soms ook de bezem wel doorhalen en van de andere kant:  
koop ik er, net als elke toerist

Maar het woord Himmelje, maakte ineens dat ik met een andere blik naar dit  
verhaal keek.

Ik had altijd verschillende invalshoeken hierbij.

Zo van Jezus ruimt echt de boel op.

Dat gaat er niet zacht aan toe.

Een zweep van touw, tafels en geld omgooien.

Mensen de tempel uitjagen.

Er komt het nodige geweld bij kijken.

Het lijkt haast religieus fanatisme, waar we, zeker ook in onze dagen, al genoeg mee te maken hebben.

Daardoor voelt het verhaal soms wat ongemakkelijk.

Van de andere kant lijkt het verhaal kritiek op de gevestigde orde.

Verzet tegen de macht, van de heersende klasse.

Als je je achtergesteld voelt, zet je je graag af tegen de gezagshebbers.

Toen, maar we zien het ook nu gebeuren in onze wereld.

Jezus kan op die manier ook op sympathie rekenen.

En er zit ook kritiek in op de gevestigde godsdienst.

Ook daarin zijn eeuwenlang altijd medestanders te vinden.

Kritiek op regels, voorschriften, op het instituut kerk en in dit geval op het tempelplein, op wisselaars, handelaren die worden toegestaan door de joodse leiders.

En misschien ook goed om ons te bedenken dat dit verhaal bij alle vier de evangelisten voorkomt.

Dat is bijzonder, want als we de 4 evangelisten naast elkaar leggen, wijkt Johannes nogal af met de verhalen.

Bij Johannes gaat Jezus 3x naar Jeruzalem.

Dit is de eerste keer.

Hiervoor gaat het over de bruiloft in Kana

Daar maakt Jezus van water wijn, is vreugde, overvloed en vinden mensen elkaar.

Maar hier in Jeruzalem is grimmigheid, ingehouden woede, frustratie

En beide verhalen eindigen met de opmerking, dat de leerlingen in Jezus geloven.

Komt nog bij dat Johannes als laatste zijn evangelie schreef.

De tempel al is verwoest.

En het joodse volk verspreidt over de wereld, leeft op vreemde plaatsen, als vreemdeling, zonder tempel, met synagogen.

Je kunt je afvragen wat wil Johannes zeggen met dit verhaal?

Want er spelen veel dingen in dit verhaal die ons een beeld kunnen vormen.

Kritiek op de gevestigde orde?

Kritiek op de heersende tempeldienst?

De verwijzing van Jezus, over de tempel van zijn lichaam.

In drie dagen weer opbouwen?

Een hint naar zijn lijden en opstaan?

En Jezus verkondigde het koninkrijk, maar er kwam een kerk.

Is dat de betekenis van het verhaal, dat we kritisch moeten zijn, met de verkiezingen voor de deur, naar de regering, of naar de kerk.

Die soms ook verstart in structuren, regels, vergaderen en waar blijft dan de roeping?

Ja het kan allemaal, maar gaat steeds over iets buiten je om.

Er miste iets voor mij en daar hielp het Friese himmelje bij.

Het heeft ook te maken met waar ik twee weken geleden over sprak in mijn overweging.

Daar was Jezus in de woestijn met de wilde dieren en de engelen.

Wie kunnen die wilde dieren en die engelen zijn, vroeg ik toen?

En vertelde dat ik had gelezen bij theoloog en psychoanalyticus Drewerman dat Jezus ter voorbereiding op zijn taak ook zelfonderzoek deed naar zichzelf.

Naar zijn dierlijke driften, maar ook zijn graag goed willen doen, een engel willen zijn.

Iets dat we overigens allemaal in ons hebben.

En ik bedacht het gaat dus ook om een innerlijke grote schoonmaak

In je eigen lijf, ziel, geloof.

Het is altijd gemakkelijk om te wijzen buiten jezelf, maar het is ook goed om in jezelf te durven kijken.

Himmelje, schoonmaken in jezelf.

Juist deze vastentijd van bezinning en verstilling roept daartoe op.

Want is onze eigen ziel, ons eigen geloof soms ook niet een marktplaats, dat steeds maar aan het schipperen is.

Iedereen tevreden houden.

Altijd weer vergelijken met anderen.

En al die andere afgoden?

Misschien kunnen we ons in deze veertigdagen bezinnen op wat er echt toe doet in ons geloofsleven.

Wat is daarin echt en oprecht?

Wat is gemaakt of zucht naar macht en aanzien?

En ook in je eigen lijf, een beetje consuminderen is niets mis mee.

Richten we ons op God, op zijn leefregels?

Kijken we naar wat ons bindt met elkaar, zonder grote woorden van vertoon, om mensen in hun zwakheid te dienen.

De zieken, de dorstigen, de mensen op de vlucht.

Kunnen we hen, vanuit onze innerlijke reiniging, ons himmelje, in deze vastentijd iets aanreiken?

Ja, laten we daarbij Gods woord en Jezus werk nemen als leidraad.

Misschien kan Hij ons innerlijk maken tot een huis, een tempel van gebed.

Ik hoop dat het zo mag zijn.

Amen